

Đề bài

Nhập vai chú voi trong
câu chuyện

Thầy bói xem voi

để kể lại câu chuyện ấy.

Em rút ra được bài học gì từ
câu chuyện này?

Bài làm

Tôi là một chú voi già trong đoàn xiếc ở kinh thành. Ngày nọ, ông chủ đưa chúng tôi về một làng quê để biểu diễn. Ở đây, có lẽ người ta chưa từng thấy anh em họ hàng của tôi bao giờ nên nhắc đến voi ai cũng háo hức. Vé bán một buổi sáng mà đã hết veo!

Buổi chiều hôm ấy, cậu bé giúp việc đưa tôi ra đồng ăn cỏ, lúc trở về, cậu lại dắt tôi ra chợ để mua đồ. Đang đi, chợt bên đường có năm ông thầy bói già cứ đùn đẩy nhau điều gì không rõ. Bác bán rau nói với cậu bé đi cùng tôi: “Này cháu! Năm ông thầy bói muốn cháu dừng con voi lại để họ xem nó thế nào có được không?”. Cậu bé nhìn tôi như muốn hỏi ý kiến, thấy tôi hươ vùi cậu bèn vui vẻ nhận lời. Thú thực, tôi thấy xúc động vì tấm lòng của người dân nơi đây dành cho mình. Bởi vậy, ai nở từ chối đề nghị như thế của những người già, họ lại bị mù nữa cơ chứ. Thật tội nghiệp quá!

Tôi dừng lại, năm ông thầy bói theo lời hướng dẫn của cậu bé đi cùng, dò gậy lại gần tôi. Năm người bọ họ, người ôm chân tôi, người xoa vùi tôi, người sờ tai tôi, người lại vuốt ngà tôi, người thứ năm thì cứ vỗ tay bồm bộp vào bụng tôi! Tôi thấy nhột lấm nhưng gắng nín nhịn chiều họ. Đột nhiên, ông sờ vùi nói to:

– Ôi chao! Tôi tưởng con voi thế nào! Hóa ra nó sun sun như con đĩa.

Ông sờ ngà tiếp lời:

– Ông nhầm rồi! Nó chân chân như cái đòn càn.

Ông thấy sờ tai không chịu nhường:

– Ai bảo thế! Nó bè bè cứ như cái quạt thóc.

– Nhầm! Nhầm hết! Nó như cái cột đình – Thầy sờ chân quát to!

Thầy sờ đuôi giơ gậy lên như sẵn sàng đánh nhau với ai:

– Bón ông sao ngốc nghếch thế! Nó tun tun như cái chổi sể cùn!

“Như con đĩa!”, “Như cột đình!”, “Như đòn càn”,... Năm ông ôm tôi với nhau, mặt ai cũng đỏ gay gắt. Cậu bé đi cùng hốt hoảng đẩy mấy ông thầy kì lạ kia ra. Còn tôi lúng túng tìm cách thoát ra khỏi đám đông đang xúm xít lại xem.

Tôi hôm ấy, dân làng đến xem chúng tôi rất đông. Nhìn thấy tôi, tất cả ò lên vỗ tay. Họ còn bàn tán ríu ran về chuyện mấy ông thầy bói. Thì ra, tôi đi khỏi rồi, năm ông còn đánh nhau đến chảy máu đầu!

Tôi vừa buồn cười, vừa tức giận. Sai lầm của các thầy bói là ở chỗ mỗi thầy chỉ sờ một bộ phận của tôi và bảo rằng đó là cả con voi tôi. Vùi, chân, tai, ngà, đuôi đúng là của con voi tôi thật, nhưng mới chỉ là những bộ phận riêng lẻ, chưa phải là cả con voi. Giá các thầy ấy chịu khó lắng nghe ý kiến của nhau, hỏi cậu bé đi cùng tôi... thì đã biết tôi là như thế nào và đầu đến nỗi đánh nhau đến thế!